

Čj. MZP/2023/710/4095

4. prosince 2023

METODICKÝ DOKUMENT K POVOLOVÁNÍ ZAŘÍZENÍ K CHEMICKÉ RECYKLACI ODPADŮ**ÚVOD**

Účelem metodiky je poskytnout podporu provozovatelům a povolujícím úřadům při identifikaci procesů, které lze považovat za chemickou recyklaci, a následně je navést na příslušné povolovací procesy a upozornit na jejich případná úskalí.

Chemická recyklace je specifický postup zpracování odpadů, který využívá chemické reakce a procesy k rozkladu, transformaci nebo regeneraci znečištěných nebo nepoužitelných materiálů zpět na užitečné suroviny nebo produkty. Tím se umožňuje obnovit cenné látky a suroviny, které by jinak byly ztraceny nebo končily jako odpady, a současně se snižuje zátěž na životní prostředí.

Chemická recyklace není jako taková v žádném legislativním dokumentu formálně definována. Pro účely metodiky je tento pojem chápán takto:

- Vstupem je vždy odpad podle legislativy v oblasti odpadového hospodářství.
- Transformace probíhá pomocí chemických procesů, jak jsou explicitně či implicitně popsány či uvedeny v legislativě technické ochrany životního prostředí. Příkladem mohou být depolymerizace, pyrolýza, zplyňování, využití plazmy, případně rozpouštění (viz podrobnosti v dílčích kapitolách).
- Pojem recyklace je definován v zákoně o odpadech (tj. nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál).
- Žádoucím primárním výstupem chemické recyklace je látka, směs nebo předmět v souladu s nařízením REACH a CLP.

S provozem zařízení pro chemickou recyklaci je nicméně spojena řada činností, které sice výše uvedenou definici naplňovat nemusí, ale nelze je od problematiky oddělit. Jedná se např. o energetické využití plynů vzniklých v recyklační jednotce, nakládání se sekundárními či nežádoucími výstupy recyklačního procesu atd. I těmto oblastem se tento materiál přiměřeně věnuje. Informativní schéma je v uvedeno příloze 2.

Obsah

1 VYMEZENÍ DOTČENÝCH ZAŘÍZENÍ	3
1.1 Posuzování vlivů na životní prostředí.....	3
1.2 Povolovací procesy.....	6
1.2.1 Odpady.....	8
1.2.2 Ovzduší.....	10
1.2.3 Integrovaná prevence.....	13
2 POSUZOVACÍ A POVOLOVACÍ PROCES	14
2.1 Posuzování vlivů na životní prostředí.....	14
2.1.1 Požadavky na oznamovatele.....	14
2.1.2 Požadavky na posuzující úřad.....	17
2.2 Odpady.....	19
2.2.1 Požadavky na provozovatele.....	19
2.2.2 Požadavky na povolující úřad.....	23
2.3 Ovzduší.....	24
2.3.1 Požadavky na provozovatele.....	25
2.3.2 Požadavky na povolující úřad.....	25
2.4 Integrovaná prevence.....	26
2.4.1 Požadavky na provozovatele.....	26
2.4.2 Požadavky na povolující úřad.....	30
2. 5. Prevence závažných havárií.....	30
3 DALŠÍ POŽADAVKY	31
3.1 Chemické látky.....	31
3.2 Ostatní předpisy v oblasti ochrany životního prostředí.....	34
Literatura.....	36
Přílohy 1 a 2	

1 VYMEZENÍ DOTČENÝCH ZAŘÍZENÍ

Pro správné zařazení připravovaného průmyslového procesu je nutné znát předpokládané kapacitní a kvalitativní údaje odpadu na vstupu do zařízení, podrobnosti transformačního procesu a charakter, kvalitu a kapacitu výstupu.

1.1 Posuzování vlivů na životní prostředí

Pojem chemická recyklace odpadů není v zákoně č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, výslovně definován. Záměry, jejichž předmětem je chemická recyklace odpadů, mohou být pod působnost zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zařazeny, pokud svým charakterem a kapacitou naplní dikci některého z bodů přílohy č. 1 k tomuto zákonu. Podstatou chemické recyklace je chemická transformace odpadů, pomocí které se docílí jiných chemických vlastností i jiného chemického složení v porovnání s původními vstupujícími odpady. Výstupem jsou vždy nově vyrobené chemické látky a směsi.

Na tyto záměry je třeba ve smyslu možných zařazení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí pohlížet ze všech relevantních hledisek. Těmi jsou např. vstupní odpad a jeho množství, výstupní materiál a jeho množství, konkrétní projektované činnosti v zařízení, skladovaný materiál, skladovací kapacita apod. Takové záměry mohou proto současně naplnit dikci více bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí. Blíže viz Metodický výklad vybraných bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí¹, kde je mj. uvedeno, že v případě, že je záměr možné zařadit do více bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, vybere se nejpřísnější zařazení, přičemž jsou v něm popsána i kritéria pro posouzení této přísnosti. Z hlediska § 4 odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je třeba také upozornit na to, že se příslušné zákonné procedury týkají nejen nových záměrů, na které se tato metodika zaměřuje především, ale také změn stávajících záměrů, pokud jsou naplněna v tomto ustanovení uvedená kritéria.

Z hlediska možných zařazení do bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí lze u záměru chemické recyklace odpadů konstatovat, že výstupem takového záměru bude vždy chemická látka nebo chemická směs. Jako primární cíl příslušného úřadu

¹ Metodický výklad vybraných bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí a souvisejících ustanovení. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2018. 74 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

https://portal.cenia.cz/eiasea/dokumenty/eia_metodicka_doporuceni?lang=cs

k zařazení záměru chemické recyklace pod působnost zákona o posuzování vlivů na životní prostředí lze proto uvést bod 34:

- Bod 34 Výroba chemických látek a směsí a zpracování meziproduktů od stanoveného limitu (například pesticidy a farmaceutické produkty, nátěrové hmoty a peroxidy) – limit 200 t/rok (kategorie II – krajský úřad).

Dále v závislosti na charakteru vstupů do záměru (plasty, ostatní odpad, nebezpečný odpad) a rovněž v závislosti na výrobní kapacitě může záměr naplnit dikci některého z následujících bodů:

- Bod 42 Výroba nebo zpracování polymerů, elastomerů, syntetických kaučuků nebo výrobků na bázi elastomerů s kapacitou od stanoveného limitu – 1 tis. t/rok (kategorie II – Ministerstvo životního prostředí)
- Bod 55 Zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů s kapacitou od stanoveného limitu – 250 t/rok (kategorie II – krajský úřad)
- Bod 56 Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu – 2 500 t/rok (kategorie II – krajský úřad)

Vztah chemické recyklace odpadu k pojmu využívání odpadu, který je použit v bodech 55 a 56, ozřejmuje metodický výklad bodů 53-56 přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí². Z něj vyplývá, že z hlediska dikce bodů 55 a 56 lze předpokládat, že v případě, kdy bude vstupem technologie chemické recyklace, která odpovídá činnosti dle přílohy č. 5 k zákonu o odpadech, nebezpečný odpad, naplní záměr dikci bodu 55 od limitu 250 t/rok (odpadů na vstupu). Obdobná úvaha platí i v případech, kdy daná technologie chemické recyklace bude využívat ostatní odpad k výše uvedené činnosti z přílohy č. 5 k zákonu o odpadech. Rozhodujícím pro zařazení zde rovněž bude kapacita zařízení, v případě bodu 56 však půjde o záměry od limitu 2500 t/rok (odpadů na vstupu).

Důležité je rovněž osvětlit, proč pro záměry chemické recyklace nejsou primárně relevantní také odpadové body 53 (zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů spalováním, fyzikálně-chemickou úpravou nebo skládkováním – bez limitu) a 54 (zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů spalováním nebo fyzikálně-chemickou úpravou s kapacitou od stanoveného limitu 100 t/den). Vzhledem k tomu, že jedním

² Metodický výklad bodů 53-56 přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů po nabytí účinnosti zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2021. 7 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: https://portal.cenia.cz/eiasea/dokumenty/eia_metodicka_doporuceni?lang=cs

z výchozích předpokladů, které by chemická recyklace odpadů měla splňovat, je, že její produkt není určen ke spálení (resp. energetickému využití), lze tedy vyloučit činnosti využívání odpadů spalováním, které tvoří část znění bodů 53 a 54. V případě energetického využití části produktu chemické recyklace (např. k výrobě tepla pro ohřev pyrolýzní jednotky) lze o naplnění dikce bodů 53 a 54 uvažovat, nicméně tento metodický výklad směřuje především na záměry chemické recyklace s výstupem určeným k materiálovému využití. Při chemické recyklaci odpadů rovněž nebude docházet k činnostem odstraňování odpadů. Dále dle metodického výkladu bodů 53-56 přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí nelze chemickou recyklaci odpadů zařadit pod pojem fyzikálně-chemická úprava ze znění bodů 53 a 54. Záměry chemické recyklace odpadů tedy nenaplnují dikci bodu 53 ani 54 přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí. Z odpadových bodů mohou tyto záměry naplnit primárně dikci bodu 55 nebo 56 přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí.

Další možností u záměru chemické recyklace odpadů může být rovněž zařazení takového záměru z hlediska jeho skladovacích kapacit (naplňuje-li skladovaná látka příslušnou klasifikaci nebezpečnosti):

- Bod 86 Zařízení ke skladování ropy a ropných produktů od stanoveného limitu a zařízení ke skladování chemických látek a směsí klasifikovaných jako nebezpečné v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí s kapacitou od stanoveného limitu (od limitu 200 t – kategorie II – krajský úřad, od limitu 200 tis. t – kategorie I – Ministerstvo životního prostředí)

Pokud je předmětem záměru vedle chemické recyklace ještě například využití získané suroviny pro výrobu dalšího produktu, může se jednat o integrované zařízení, kterým se dle metodiky rozumí zařízení, jež tvoří několik různých výrobních jednotek, přičemž tyto jednotky jsou navzájem funkčně propojeny a tvoří výrobní celek:

- Bod 30 Integrovaná zařízení k průmyslové výrobě základních organických a anorganických chemických látek a směsí chemickou přeměnou (například uhlovodíky, kyseliny, zásady, oxidy, soli, chlór, amoniak (bez limitu; kategorie I – Ministerstvo životního prostředí)

Pokud budou body 86 nebo 30 v konkrétním případě shledány jako relevantní, je třeba je přidat do souhrnu všech bodů, které záměr naplnil, tak, aby určující (nejpřísnější) bod byl vždy vybírán z celého seznamu relevantních bodů.

Výše uvedený výčet možných zařazení záměrů chemické recyklace odpadů zahrnuje nejpravděpodobnější relevantní body. V konkrétních případech může mezi možná zařazení přibýt další relevantní bod, např. bod 109 (bude-li součástí záměru kapacitní parkoviště naplňující limitní hodnotu), nebo např. bod 45 (bude-li součástí záměru železniční vlečka naplňující limitní hodnotu) aj.

Rovněž je třeba pamatovat na skutečnost, že v případě umístění záměru ve zvláště chráněných územích a jejich ochranných pásmech (tedy v národních parcích, chráněných krajinných oblastech, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách, přírodních rezervacích a v přírodních památkách a v jejich ochranných pásmech) se veškeré limitní hodnoty uvedené v kategorii II přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí snižují na 25 % původní hodnoty. Podlimitní záměry pak podléhají zjišťovacímu řízení již při naplnění takto snížené hodnoty. V případě změn stávajících podlimitních záměrů je pak třeba pamatovat rovněž na nutnost zjišťovacího řízení při naplnění kritérií uvedených v § 4 odst. 1 písm. e) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Zcela vyloučit lze naopak možnost zařazení těchto záměrů do díky bodu 92, neboť se nikdy nebude jednat o zkoušení nové metody, technologie nebo výrobku. Relevantní metody a technologie chemické recyklace jsou známy mnoho desítek let, takže nejde o novou metodu ani výrobek. Půjde maximálně o nové zavádění, testování a zkoušení známé metody nebo známé technologie, přičemž takové zkoušení do bodu 92 řadit nelze.

1.2 Povolovací procesy

Na proces posuzování vlivů na životní prostředí navazuje standardní povolovací proces v oblasti technické ochrany životního prostředí, jehož požadavky primárně regulují následující předpisy:

- zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.

Pokud se na zařízení aplikuje zákon o integrované prevenci, tak se některé požadavky zákona o odpadech a zákona o ochraně ovzduší aplikují v rámci procesu vydání integrovaného povolení a nikoliv samostatně (viz příloha 1). Výroba může spadat zároveň do několika bodů uvedených v tabulce 2.

Pro zařazení je nutné znát projektovanou kapacitu procesu, kapacitu skladování odpadů a chemických látek či směsí, charakter odpadu (ostatní / nebezpečný), základní charakteristiku procesu a informace o výstupních chemických látkách nebo směsích (vč. jejich využití). Do úvahy se bere kapacita projektovaná, tj. hodnota, kterou zařízení může teoreticky dosáhnout v jakýkoliv den / hodinu (se zohledněním technických omezení). Nejedná se o kapacitu reálně využívanou či plánovanou k využití.

Tabulka 1 - Přehled činností podle zákona o ochraně ovzduší, které mohou potenciálně zahrnovat chemickou recyklaci

Využití pyrolýzních a plazmových procesů	Pyrolýza s energetickým využitím produktu nebo produktem určeným k energetickému využití a s možným materiálovým využitím produktu** (činnost 4.11.0 podle přílohy č. 2 zákona o odpadech) / tepelné zpracování odpadu* (kód 3.6. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší).
	Pyrolýza s produktem určeným k materiálovému využití (činnost 5.19.0 podle přílohy č. 2 zákona o odpadech) / tepelné zpracování odpadu* (kód 3.6. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší).
	Plazma s energetickým využitím produktu nebo produktem určeným k energetickému využití a s možným materiálovým využitím produktu** (činnost 4.12.0 podle přílohy č. 2 zákona o odpadech) / tepelné zpracování odpadu* (kód 3.6. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší).
	Plazma s produktem určeným k materiálovému využití (činnost 5.20.0 podle přílohy č. 2 zákona o odpadech) / tepelné zpracování odpadu* (kód 3.6. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší).
	Tepelné zpracování odpadu* - oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu (ustanovení § 2 písm. o) zákona o ochraně ovzduší – kategorie „ <i>tepelné zpracování odpadu</i> “ stojí mimo kódy přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší).
	Zplyňování nebo zkapalňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) nebo syntézních plynů / tepelné zpracování odpadu (kód 3.6. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší).
Využití ostatních chemických procesů	Rozpouštění s produkty použitelnými jako původní surovina (činnost 5.21.0 podle přílohy č. 2 zákona o odpadech). Může se jednat o stacionární zdroje kódů 6.1. až 6.25. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší.
	Zplyňování nebo zkapalňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) nebo syntézních plynů (kód 3.6. podle přílohy č. 2 podle zákona o ochraně ovzduší).

* Definice tepelného zpracování odpadu podle § 2 písm. o) zákona o ochraně ovzduší se rozumí tepelným zpracováním odpadu nejen oxidace odpadu, ale i jeho zpracování jiným termickým procesem. Adresně je řešeno zahrnutí spalování vzniklých látek. Nicméně s ohledem na skutečnost, že není vyloučen i jiný způsob využití výstupů z tepelného zpracování, může být jeden z výstupů látkou nebo směsí a dojde k naplnění definice chemické recyklace.

** Pouze v případě, kdy dojde k materiálovému využití odpadu

Tabulka 2 - Přehled činností podle zákona o integrované prevenci, které mohou potenciálně zahrnovat chemickou recyklaci

Využití pyrolýzních a plazmových procesů	Odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů* při kapacitě větší než 10 t za den (...) - recyklace či zpětné získávání anorganických látek jiných než kovy nebo sloučeniny kovů (kategorie 5.1. f) podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci).
	Odstranění nebo využití odpadu v zařízeních určených k tepelnému zpracování odpadu* a) při kapacitě větší než 3 t za hodinu v případě ostatního odpadu, b) při kapacitě větší než 10 t za den v případě nebezpečného odpadu. (kategorie 5.2. podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci).
	Výroba chemických látek uvedených v rámci kategorie 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci (bez kapacitního omezení). Může se jednat o stacionární zdroje kódů 6.1. až 6.25. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší.
Využití ostatních chemických procesů	Výroba chemických látek uvedených v rámci kategorie 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci (<i>bez kapacitního omezení</i>). Může se jednat o stacionární zdroje kódů 6.1. až 6.25. podle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší.
	Odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů* při kapacitě větší než 10 t za den (...) - recyklace či zpětné získávání anorganických látek jiných než kovy nebo sloučeniny kovů (kategorie 5.1. f) podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci).

* Pouze v případě, kdy dojde k materiálovému využití odpadu

1.2.1 Odpady

V úvodu je nezbytné zdůraznit, že pro účely zařazení podle zákona o odpadech je nutné dodržovat definiční vymezení příslušných pojmů tak, jak stanovuje zákon o odpadech. Jedná se zejména o pojmy „recyklace“, „energetické využití“ a „materiálové využití“. Naplnění uvedených pojmů má přímou souvislost s hodnocením příslušného zařízení z hlediska jeho zařazení a posuzování v rámci povoloovacího procesu.

Přestože je řada zařízení využívajících zejména procesy pyrolýzy, plazmového zplyňování, depolymerizace, katalýzy nebo solvolýzy označována souhrnným pojmem „chemická recyklace“ není z uvedeného možné automaticky dovozovat, že se jedná vždy o recyklaci v kontextu zákona o odpadech a souvisejících právních předpisů.

V současnosti může být technologie klasifikována jako materiálové využití (recyklace, vč. chemické recyklace) nebo energetické využití (případně oboje) nebo úprava odpadu. V případě energetického využití a úpravy odpadu se o chemickou recyklaci nejedná, nicméně se může jednat o neoddělitelnou problematiku z hlediska provozu řešené technologie. Vždy záleží na chemickém složení, čistotě a kvalitě výsledného výstupu z technologie

a následném zpracování výsledného výstupu při naplnění definic podle zákona o odpadech a splnění požadavků následujících evropských nařízení:

- Nařízení (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (CLP)
- Nařízení (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (REACH)
- Nařízení (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (POP's)

O recyklaci ve smyslu zákona o odpadech půjde pouze v případě, že produkt bude určen k materiálovému využití a bude na výstupu ze zařízení ukončen odpadový režim v souladu s § 9 zákona o odpadech. V úvahu přichází režim podle § 9 odst. 1, tedy na základě prováděcí vyhlášky nastavující kritéria pro konec odpadu, nebo na základě povolení krajského úřadu ve smyslu § 9 odst. 2 a § 10 zákona o odpadech.

V případě, že produkt nepřestane být na výstupu odpadem v souladu s § 9 zákona o odpadech, je výstupem upravený odpad a jedná se o zařízení na úpravu odpadu (kód nakládání R12). V případě upraveného odpadu určeného k energetickému využití bude použitý kód nakládání R12b. Pokud bude upravený odpad určený k recyklaci, použitý kód nakládání bude R12a.

Pokud bude ze zařízení vystupovat produkt, který přestane být v souladu s § 9 odst. 1 odpadem, tedy pokud splní kritéria nastavená prováděcí vyhláškou, bude se jednat o energetické využití odpadu (kód nakládání R1b). V současné době existuje pouze vyhláška pro tuhá paliva z odpadu.³

U paliva není možné vydat povolení podle § 10 zákona o odpadech. Pro tuhá paliva totiž již existuje prováděcí vyhláška a v případě existence vyhlášky se povolení nevydává. Pokud tuhé palivo nesplní podmínky vyhlášky, tak odpadem být nepřestane.

Povolení není možné vydat ani v případě jiných (kapalných a plynných) paliv, a to s ohledem na omezení podle § 9 odst. 2 druhé věty, podle kterého není možné povolení vydat v případě, že na odpady zpracovávané stejným způsobem se vztahují zvláštní požadavky.

³ Vyhláška č. 169/2023 Sb. o stanovení podmínek, při jejichž splnění přestává být tuhé palivo z odpadu odpadem

Těmi jsou v tomto případě požadavky přepisů na ochranu ovzduší vztahující se k tepelnému zpracování odpadu. Výjimku by v tomto ohledu mohly představovat výstupy, které splní podmínku § 2 písm. o) zákona o ochraně ovzduší a při jejich spálení nejvýše srovnatelné množství škodlivin jako při spalování zemního plynu. V takovém případě je povolení podle § 10 zákona o odpadech možné vydat, protože zákon o ochraně ovzduší režim tepelného zpracování odpadu nevyžaduje.

Tabulka 3 - Přehled činností podle zákona o odpadech, které mohou potenciálně zahrnovat chemickou recyklaci

Typ zařízení (název technologie)	Činnost	Povolené způsoby nakládání (R, D)
Pyrolýza s energetickým využitím produktu nebo produktem určeným k energetickému využití a s možným materiálovým využitím produktu*	4.11.0	R1a, R1b, R3a, R4a, R5a, R5g (Lze také povolit úpravu R12)
Plazma s energetickým využitím produktu nebo produktem určeným k energetickému využití a s možným materiálovým využitím produktu *	4.12.0	R1a, R1b, R3a, R3h, R4a, R5a, R5g (Lze také povolit úpravu R12)
Pyrolýza s produktem určeným k materiálovému využití	5.19.0	R3a, R4a, R5a, R5g (Lze také povolit úpravu R12)
Plazma s produktem určeným k materiálovému využití	5.20.0	R3a, R3h, R4a, R5a, R5g (Lze také povolit úpravu R12)
Rozpouštění s produkty použitelnými jako původní surovina*	5.21.0	R3a (Lze také povolit úpravu R12)

* Pouze v případě, kdy dojde k materiálovému využití odpadu

Při nekvalitních výstupech (nečistoty, příměsi, nežádoucí látky) se bude jednat o technologii úpravy odpadů, nejčastěji s výstupem – upravený odpad určený k energetickému využití, použitý kód nakládání je R12b. Pokud je upravený odpad určený k recyklaci, použitý kód nakládání je R12a.

1.2.2. Ovzduší

Pro zařazení podle zákona o ochraně ovzduší platí, že musí být splněna definice stacionárního zdroje podle § 2 písm. e). To znamená, že se musí jednat o činnosti nebo technické jednotky, s jejichž provozem je spojeno emitování znečišťujících látek do ovzduší nebo možnost této emise, přičemž není rozhodující, zda jsou emise z této činnosti odváděny do ovzduší definovaným výduchem (komínem) nebo se uvolňují zcela volně (otevřené plochy), přes halu (např. otevřením reaktoru se zbytkovým obsahem plynných látek).

Samostatnou kategorií v rámci zákona o ochraně ovzduší je tepelné zpracování odpadu, zahrnující i „jiné termické procesy“, které stojí poněkud mimo kódy přílohy č. 2 zákona.

Lze předpokládat, že z pohledu zákona o ochraně ovzduší mohou zařízení pro chemickou recyklaci, naplnit definici tepelného zpracování odpadu podle § 2 písm. o) zákona o ochraně ovzduší. V případě naplnění definice spalovny odpadu podle § 2 písm. p) zákona o ochraně ovzduší by bylo zařízení považováno za spalovnu odpadu (kód 2.1. přílohy č. 2 uvedeného zákona) s některými dodatečnými podmínkami a povinnostmi. Naplnění definice spalovny odpadu je možné jak na základě hlavního účelu zařízení (pokud by chemický produkt byl pouze vedlejším výstupem zařízení) či na základě charakteru zpracovávaného odpadu. Pokud je splněna definice spalovny odpadu, není již kategorizace pod jiný kód přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší možná.

V případě stacionárních zdrojů, které tepelně zpracovávají odpad jiným způsobem než jeho oxidací, tedy např. pyrolýzou nebo zplyňováním, se za tepelné zpracování odpadu považují jak části stacionárního zdroje pro tepelné zpracování, tak i části pro následné spalování⁴. To platí i pro případy, kdy je produkt takového tepelného zpracování spalován mimo místo svého vzniku, v jiném stacionárním zdroji provozovaném jiným provozovatelem.

Pokud tedy nebudou pro produkt chemické transformace stanovena prováděcím předpisem k zákonu o odpadech kritéria konce odpadu⁵, která budou na tepelné zpracování takového produktu nastavovat odlišné požadavky, je možné je spalovat pouze v souladu s požadavky zákona o ochraně ovzduší na tepelné zpracování odpadu. S ohledem na § 9 odst. 2 zákona o odpadech není možné pro paliva vyrobená z odpadu vydat povolení pro ukončení odpadového režimu podle § 10 zákona o odpadech.

Výjimku budou tvořit taková zařízení, ve kterých jsou látky, které jsou výsledkem tepelného zpracování odpadu (tedy například pyrolýzní plyn či plyn vznikající zplyňováním), vyčištěny do té míry, že se už před jejich spálením nejedná o odpad a nevznikne větší množství emisí, než by pocházelo ze spalování odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu⁶. Vzhledem k tomu, že v takovém případě samotný zákon o ochraně

⁴ Pro stanovení emisního limitu se použije metodický dokument „Minimální požadavky na emisní limity dle úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami pro spalování odpadu“. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 11. března 2022. 30 stran. [cit. 6.11.2023]. Dostupné z: <https://ippc.mzp.cz/ippc/ippc.nsf/b8b42dbc0c8637bac125773c0021a91e/1c95f36ae6fa7516c1258802004494eb?OpenDocument>

⁵ Vyhláška č. 169/2023 Sb., o stanovení podmínek, při jejichž splnění přestává být tuhé palivo z odpadu odpadem; pro kapalná a plynná paliva není obdobná vyhláška zatím k dispozici.

⁶ Ustanovení § 2 písm. o) zákona o ochraně ovzduší.

ovzduší uvádí, že nemusí být zachován režim tepelného zpracování odpadu, omezení podle § 9 odst. 2 druhé věty zákona o odpadech se neuplatní.

V případě následného využívání těchto chemických látek ve spalovacích procesech je třeba s výjimkou uvedenou výše na ně obecně v rámci povolovacích a veškerých schvalovacích procesů nahlížet jako na nositele stejných rizik jako odpad, ze kterých je vyroben (obsahy neurčeného množství chemických látek od barviv přes bromované zpomalovače hoření, halogenované látky obecně apod.). Z tohoto důvodu je na spalování těchto produktů rovněž nahlíženo jako na tepelné zpracování odpadu a je třeba značné obezřetnosti a kontroly vstupních odpadů, z nichž byly tyto chemické látky vyrobeny.

Pečlivá kontrola a volba vstupujících odpadů má v případě pyrolýz a jiných podobných procesů rovněž přímou souvislost s pachovou postižitelností těchto procesů v obytné zástavbě. Zahraniční literatura⁷ týkající se ochrany před zápachem prostřednictvím odstupů staveb má pyrolýzní procesy ve stejné kategorii jako spalovny a doporučuje pro ně vzdálenost alespoň 500 m od obytné zástavby. Je tedy zřejmé, že při umísťování těchto procesů v blízkosti obytné zástavby je třeba značné obezřetnosti a volit lokality ve větších vzdálenostech, ideálně v průmyslových areálech zcela mimo obytnou zástavbu.

Ve shodě s principem prevence je možné vyjmout stacionární zdroj z režimu tepelného zpracování odpadu v souladu s § 2 písm. o) zákona o ochraně ovzduší až na základě výsledků měření emisí znečišťujících látek provedených na daném zdroji, a to v souladu s relevantními technickými normami určenými k provádění měření emisí. Data musí umožnit srovnání se spalováním zemního plynu. Délka srovnávacího měření musí být dostatečná, aby postihla jednotlivé režimy provozu. Vzhledem k tomu, že složení plynu, který je následně spalován a tedy i složení spalin, je závislé na složení vstupních odpadů, je nezbytné, aby prováděná měření popsala složení odpadních spalin pro všechny často využívané vstupní směsi odpadů ustáleného složení, a aby v případě, že bude stacionární zdroj na základě srovnávacího měření vyjmut z režimu tepelného zpracování odpadů, byl v povolení k provozu stanoven dostatečný kontrolní mechanismus pro sledování složení emisí znečišťujících látek, právě vzhledem k možné variabilitě složení vstupních odpadů i výstupních produktů.

Z pohledu přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší pak tyto zdroje (pyrolýzy či zplyňování) budou zpravidla kategorizovány pod kód 3.6. (Zplyňování nebo zkapalňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů

⁷ Evaluation distances for effective air quality and noise management. Adelaide: Environment Protection Authority. 49 stran [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: https://www.epa.sa.gov.au/files/15485_eval_distances_2023.pdf

(generátorový plyn, svítiplyn) nebo syntézních plynů). Zda se jedná o tepelné zpracování odpadu je řešeno výše.

Kód 3.6. se vyznačuje mj. tím, že nemá spodní kapacitní práh. Z toho vyplývá, že do tohoto kódu bude možno zařadit prakticky veškeré stacionární zdroje, které jsou předmětem tohoto metodického pokynu. To mj. znamená, že pro jejich umístění a provedení stavby je vyžadováno závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší a stejně tak je vyžadováno i povolení krajského úřadu pro jejich provoz.

1.2.3 Integrovaná prevence

Zákon o integrované prevenci neobsahuje specifickou kategorii k chemické recyklaci. Zařazení se odvozuje od charakteru odpadů vstupujících do zařízení, procesu zpracování, kapacity a chemického charakteru výstupu.

Co se týče vstupů, je nutné primárně rozlišit, zda se jedná o nebezpečný nebo ostatní odpad. Zařazení se potom provede do jedné z relevantních podkategorií části 5 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Může spadat i do několika kategorií zároveň.

Před zařazení činnosti podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci by mělo být provedeno zařazení podle regulovaných činností zákona o odpadech a/nebo podle zákona o ochraně ovzduší.

Na základě předchozího zařazení chemické recyklace lze konstatovat, že všechny relevantní činnosti podle zákona o odpadech lze zařadit rovněž do režimu zákona o integrované prevenci v kategorii 5 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci při překročení příslušných prahových hodnot. Jedinou výjimku tvoří činnost 5.21.0 podle přílohy č. 2 zákona o odpadech.

I v případě, že zařízení nebude spadat do žádné kategorie v oblasti odpadů (tj. v případě, že nejsou překročeny prahové hodnoty či u činnosti 5.21.0 podle zákona o odpadech), je v případě chemické recyklace ještě nutné zohlednit charakter výstupu. Lze obecně předpokládat, že bude docházet k chemické transformaci vstupů a žádoucím primárním výstupem bude chemická látka nebo směs. Pro zařazení do části 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je základní předpoklad, že výroba uvedených látek nebo skupin látek probíhá na základě chemických a biologických procesů v průmyslovém měřítku. Tento předpoklad lze obecně považovat v případě chemické recyklace za splněný. Konkrétní zařazení se pak odvíjí od charakteru produkované chemické látky. V případě postupů využívajících pyrolýzu může jít o zařazení v rámci přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci do kategorie 4.1. a) Výroba organických chemických látek písm. a) jednoduché uhlovodíky lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické. Pokud vzniká tuhý zbytek a je komerčně využitelný, tak je další možností zařazení do kategorie 4.2. e) nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.

Pro zařazení do části 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci se nezohledňuje produkované množství látky.

Analogicky se postupuje i v případě předchozí kategorizace podle zákona o ochraně ovzduší, kdy se v případě tepelného zpracování odpadů při překročení prahových hodnot jedná o kategorii 5.2. zákona o integrované prevenci. Pokud k tepelnému zpracování odpadů nedochází (tj. jedná se pouze o kód 3.6. podle zákona o ochraně ovzduší), tak je odpovídající zařazení v kategorii 4 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Výše uvedené nijak neomezuje zařazení do jakékoliv jiné relevantní podkategorie v části 4 či jiné kategorie přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Zařazení podle koncového produktu by mělo odpovídat příslušnému bezpečnostnímu listu podle nařízení CLP. Náležitosti bezpečnostního listu stanoví příloha II nařízení REACH.

2 POSUZOVACÍ A POVOLOVACÍ PROCES

2.1 Posuzování vlivů na životní prostředí

2.1.1 Požadavky na oznamovatele

Pokud oznamovatel (investor) zvažuje realizaci záměru chemické recyklace, prvním krokem na cestě k získání příslušných povolení by mělo být zjištění, zda takový záměr bude předmětem posuzování zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Pokud si oznamovatel není jistý, zda záměr podléhá posuzování vlivů na životní prostředí⁸, může zaslat žádost o vyjádření místně příslušnému orgánu kraje. Žádost o vyjádření orgánu kraje by měla obsahovat popis projektu v dostatečné podrobnosti, aby bylo možné na základě těchto podkladů zařazení záměru správně vyhodnotit (popis záměru by měl obsahovat přinejmenším přesné umístění záměru, podrobný popis technologie, výrobní kapacitu zařízení, a rovněž vstupy (odpady) využití k výrobě a výstupy, které bude záměr produkovat). Pokud oznamovatel obdrží vyjádření orgánu kraje, se kterým z nějakého pádného důvodu nesouhlasí, může se podle § 23 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí obrátit s žádostí o jeho prověření na Ministerstvo životního prostředí. Na ministerstvo se lze obrátit i přímo, ovšem pouze v zákonem stanovených výjimečných situacích, a to:

- jedná-li se o změnu doposud nepovoleného záměru, ke kterému již Ministerstvo životního prostředí v minulosti vydalo závěr zjišťovacího řízení s výrokem, že záměr

⁸ zařazením záměru podle § 4 odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, popřípadě příslušným úřadem nebo rozsahem dotčeného území

podléhá dalšímu posouzení, nebo jedná-li se o změnu doposud nepovoleného záměru, ke kterému již Ministerstvo životního prostředí v minulosti vydalo stanovisko EIA;

- jedná-li se o záměr s potenciálními mezistátními vlivy;
- jedná-li se o zvláště složitý případ (zde se na Ministerstvo životního prostředí nebude obracet žadatel; podmínkou je, že žadatel osloví orgán kraje a ten pak postoupí žádost na Ministerstvo životního prostředí s odůvodněním, proč se jedná o zvláště složitý případ, a současně se sdělením názoru orgánu kraje na zařazení záměru).

Pokud je záměr chemické recyklace odpadu zařazen pod působnost zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, bude tomu tak proto, že naplnil dikci některého z bodů jeho přílohy č. 1 uvedeného zákona a dosáhl jeho případné limitní hodnoty. V závislosti na zařazení záměru může být následné posuzování vlivů záměru na životní prostředí vedeno buď krajským úřadem nebo Ministerstvem životního prostředí, a je tak stanoven „příslušný úřad“, se kterým oznamovatel v následném postupu spolupracuje. Vliv na procesní kroky posuzování má také kategorie, do které byl záměr na základě svého charakteru a kapacity zařazen. Kategorie I znamená nutnost posoudit záměr v plném rozsahu a výsledkem posouzení bude závazné stanovisko EIA; zjišťovací řízení se může konat (v některých specifických situacích dokonce musí), ale jeho výsledkem bude vždy pouze specifikace oblastí, na které se má dokumentace vlivů záměru na životní prostředí zaměřit; u kategorie I se ve zjišťovacím řízení nerozhoduje o tom, zda záměr bude nebo nebude posuzován – posuzování je u kategorie I povinné. Kategorie II znamená možnost podrobit záměr zjišťovacímu řízení, ve kterém se primárně rozhodne o tom, zda záměr bude nebo nebude posuzován. Pokud bude rozhodnuto, že posouzení neproběhne, působnost zákona o posuzování vlivů na životní prostředí tím u daného záměru končí a v povolujících řízeních postačí pouhé doložení tohoto závěru zjišťovacího řízení. Pokud bude rozhodnuto, že záměr bude posuzován, postupuje se dále obdobně, jako u kategorie I. Z předchozího i následujícího textu nicméně vyplývá, že k zařazení chemické recyklace odpadů do kategorie I může dojít pouze výjimečně, a to v nějakých specifických a spíše jen teoretických situacích.

Vyjádření o zařazení záměru je plně v gesci krajského úřadu (výjimečně i v gesci Ministerstva životního prostředí – viz výše), nicméně obecně lze uvést několik bodů, do kterých může být záměr chemické recyklace odpadů z hlediska zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zařazen:

- Bod 34 Výroba chemických látek a směsí a zpracování meziproduktů od stanoveného limitu (například pesticidy a farmaceutické produkty, nátěrové hmoty a peroxidy) – limit 200 t/rok (kategorie II)
- Bod 42 Výroba nebo zpracování polymerů, elastomerů, syntetických kaučuků nebo výrobků na bázi elastomerů s kapacitou od stanoveného limitu – 1 tis. t/rok (kategorie II)

- Bod 55 Zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů s kapacitou od stanoveného limitu – 250 t/rok (kategorie II)
- Bod 56 Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu – 2 500 t/rok (kategorie II)
- Bod 86 Zařízení ke skladování ropy a ropných produktů od stanoveného limitu a zařízení ke skladování chemických látek a směsí klasifikovaných jako nebezpečné v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí s kapacitou od stanoveného limitu (od limitu 200 t – kategorie II, od limitu 200 tis. t – kategorie I)
- Bod 30 (Integrovaná zařízení k průmyslové výrobě základních organických a anorganických chemických látek a směsí chemickou přeměnou (například uhlovodíky, kyseliny, zásady, oxidy, soli, chlór, amoniak) (bez limitu; kategorie I)

V případě energetického využití části produktu chemické recyklace (např. k výrobě tepla pro ohřev pyrolýzní jednotky) lze dále uvažovat o možném naplnění díky bodů 53 a 54, nicméně tento metodický výklad směřuje především na záměry chemické recyklace s výstupem určeným k materiálovému využití.

Konkrétní způsoby zařazování a volba bodů jsou blíže popsány výše – viz část určená pro příslušné úřady.

Pokud již oznamovatel obdržel od KÚ vyjádření, že záměr podléhá posuzování podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, či nemá o jeho zařazení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí pochybnosti, může započít s přípravou oznámení záměru dle vzoru v příloze č. 3 k zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Oznámení záměru může zpracovat kdokoliv (není vyžadována autorizace) a oznamovatel jej může vyhotovit i bez předchozího vyjádření krajského úřadu, pokud si je zařazením a všemi náležitostmi jistý. Krom případů záměrů, které svými vlivy přesahují hranice České republiky, nebo které podle orgánu ochrany přírody mohou významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost soustavy lokalit NATURA 2000, si oznamovatel také může nechat osobou autorizovanou v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí (§ 19 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí) zpracovat přímo dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí. Oznámení (případně dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí) oznamovatel zasílá příslušnému úřadu. Dále následuje standardní proces dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Dle § 15 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí může oznamovatel požádat ještě před předložením oznámení či dokumentace EIA příslušný úřad a dotčené orgány o tzv. předběžné projednání uvažovaného záměru včetně případných variant řešení, resp. o předběžné projednání oznámení nebo dokumentace EIA. Předběžné projednání oznámení či dokumentace EIA může celý proces EIA značně zrychlit a zjednodušit, neboť oznamovatel při něm bude předem upozorněn na případné nedostatky uvedených podkladů. Příslušný úřad

a dotčené orgány mu mohou rovněž doporučit předběžné projednání s dalšími dotčenými orgány, dotčenými územními samosprávnými celky, popřípadě s dalšími subjekty. Příslušný úřad a dotčené orgány jsou rovněž povinny na žádost oznamovatele nebo předkladatele mu poskytnout informace o životním prostředí. Předběžné projednání záměru je vhodné zejména v případě záměrů, ke kterým předkládá oznamovatel příslušnému úřadu přímo dokumentaci EIA a neproběhne tedy zjišťovací řízení, které by požadavky na dokumentaci upřesnilo (podrobněji dále v textu). Dále je předběžné projednání vhodné před předložením oznámení záměrů v kategorii II, kdy může zvýšit šance na vydání závěru zjišťovacího řízení s výrokem, že záměr nebude třeba dále posuzovat. A samozřejmě je vhodné i ve všech ostatních případech, kdy o to oznamovatel projeví zájem.

Kromě výše uvedeného je třeba oznamovatelům doporučit ještě před zpracováním oznámení záměru nebo dokumentace EIA pečlivě zvážit některé věcné aspekty záměru. Těmi jsou výběr vhodné lokality, projednání a představení záměru územním samosprávným celkům, volba rozumné a obhajitelné kapacity záměru s ohledem na svazové území aj. Jako vhodné lokality se jednoznačně jeví stávající rozsáhlé průmyslové areály. Jako vhodná kapacita se jeví taková, která si vystačí s odpady produkovanými v dotčeném území a nebude mít potřebu dovážet odpad z jiných regionů. Včasné přestavení záměru obcím a jejich obyvatelům může pak předejít mnoha nedorozuměním a jiným nežádoucím situacím. Na základě dosavadních zkušeností je možné konstatovat, že všechny tyto přístupy jsou rozhodující pro rozumnou projednatelnost záměru nejen podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, ale pro akceptovatelnost záměru tohoto typu v území celkově.

2.1.2 Požadavky na posuzující úřad

Příslušným úřadem k zajištění posuzování podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bude v převážné většině místně příslušný krajský úřad, ve výjimečných případech pak Ministerstvo životního prostředí. Příslušný úřad by měl ve zjišťovacích řízeních i v procesech posouzení vlivů záměru na životní prostředí přistupovat k těmto záměrům s vědomím, že o technologiích souvisejících s těmito záměry i o samotném provozu tohoto typu záměrů obecně prozatím není mnoho dostupných dat z praxe pro účely případných srovnání apod. Samotná ztížená možnost porovnání s existujícími provozy, příklady z praxe, nebo ztížená možnost přímo vycházet z dosavadní praxe by samostatně neměly být důvodem pro vydávání tzv. pozitivních závěrů zjišťovacích řízení (tj. se závěrem, že záměr podléhá posouzení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí) nebo např. pro vrácení dokumentace EIA k přepracování nebo doplnění. Příslušné úřady by v této otázce měly postupovat přiměřeně k dané realitě a např. nevyžadovat neproveditelná srovnání dle výše uvedeného. Důvody pro pozitivní nebo negativní závěr zjišťovacího řízení by měly, tak jako v jiných případech, vycházet zcela standardně ze zjištění učiněných podle § 7 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Obdobně i důvody pro vrácení dokumentace EIA k přepracování nebo

doplnění by měly standardně vycházet z § 8 odst. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (v případě, že v dokumentaci EIA chybějí některé náležitosti), nebo z § 8 odst. 5 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (v případě, že pro vrácení budou nalezeny relevantní důvody vzešlé z doručených vyjádření k dokumentaci EIA nebo z doporučení zpracovatele posudku EIA.

Samostatnou kategorií úřadů, pro které je tato příručka rovněž určena, jsou úřady příslušné k vydání povolení záměrů chemické recyklace odpadů. Relevantní jsou následující správní řízení:

- územní řízení;
- stavební řízení;
- společné územní a stavební řízení;
- opakované stavební řízení;
- řízení o dodatečném povolení stavby;
- řízení o vydání/změně integrovaného povolení;
- řízení o vydání/změně povolení provozu stacionárního zdroje (znečišťování ovzduší);
- řízení o vydání povolení/změně provozu zařízení ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu;
- případně i řízení o vydání povolení/změně nakládání s povrchovými a podzemními vodami.

Každý úřad, který k záměru chemické recyklace odpadů vede kterékoli z výše uvedených správních řízení, se musí v průběhu takového řízení ujistit, zda takový záměr podléhá nebo nepodléhá zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí. Pokud má v této otázce pochybnosti, musí takové pochybnosti odstranit před vydáním rozhodnutí ve věci. Pokud příslušný úřad ve svém vyjádření uvede, že záměr podléhá zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, nelze v žádném z výše uvedených správních řízení rozhodnout ve věci dříve, než bude žadatelem doložen závěr zjišťovacího řízení obsahující výrok, že záměr nepodléhá posouzení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, nebo než bude doloženo závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (stanovisko EIA). V případě doložení stanoviska EIA je každé z výše uvedených řízení nutné vést jako tzv. navazující řízení a postupovat v něm především podle § 9a odst. 3 a 6 a § 9b a následujících zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

2.2 Odpady

2.2.1 Požadavky na provozovatele

Povolovací proces se zahajuje předložením žádosti na místně příslušný povolující úřad. Povolovací proces může probíhat paralelně s povolovacím procesem podle zákona o ochraně ovzduší. V případě, že zařízení spadá do působnosti zákona o integrované prevenci, tak k samostatnému vydávání vymezených správních aktů podle zákona o odpadech nedochází (viz příloha 1) a tento proces je absorbován integrovaným povolováním.

Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu a povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady jsou stanoveny v příloze č. 3 zákona o odpadech. Žadatel k žádosti o vydání povolení provozu zařízení připojí závazné stanovisko krajské hygienické stanice. V případě, že bude zároveň žádat o povolení, aby nějaký produkt přestal být na výstupu odpadem, musí se závazné stanovisko krajské hygienické stanice vztahovat také k této otázce a musí rovněž předložit i vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu.

Součástí povolení provozu zařízení pro nakládání s odpady je provozní řád zařízení.

Dle přílohy č. 3 (přízpůsobeno pro zařízení k tzv. „chemické recyklaci“) žádost o povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady obsahuje:

- a) obchodní firmu nebo název, právní formu a sídlo, je-li žadatel právnickou osobou; jméno, popřípadě jména a příjmení, obchodní firmu a sídlo, je-li žadatel fyzickou osobou,
- b) identifikační číslo žadatele,
- c) označení a adresu provozovny, která je nebo bude zařízením určeným pro nakládání s odpady, kterého se žádost týká, včetně doložení právního vztahu žadatele k předmětné provozovně, zeměpisné souřadnice provozovny ve formátu podle prováděcího právního předpisu,
- d) jméno, popřípadě jména a příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu fyzických osob oprávněných jednat jménem žadatele,
- e) vymezení činnosti podle Katalogu činností uvedeném v příloze č. 2 k tomuto zákonu (viz kapitola 1.1).
- f) název, účel a technický popis zařízení včetně všech zařízení souvisejících, popis technologického postupu nakládání s odpadem v zařízení,
- g) seznam druhů a kategorie odpadu podle Katalogu odpadů, vstupujících a vystupujících ze zařízení, a pokud jsou v zařízení vyráběny výrobky, též popis výrobků vystupujících ze zařízení,
- h) popis přístupových tras k zařízení ve vztahu k jednotlivým druhům dopravy odpadů do zařízení,
- i) kapacita zařízení související s jeho provozem,

- j) způsob soustředování odpadů v zařízení,
- k) návrh monitoringu vlivu provozu zařízení na okolní životní prostředí a zdraví lidí odpovídající typu zařízení a druhu a kategorii odpadů,
- l) plán odborného vzdělávání pracovníků zařízení,
- m) identifikační číslo zařízení, pokud je souhlas k provozování zařízení vydáván k již existujícímu zařízení,
- n) rozhodnutí vyžadovaná podle stavebního zákona,
- o) návrh provozního řádu v listinné a elektronické podobě a návrh provozního deníku a
- p) opatření pro ukončení provozu zařízení a způsob jeho zabezpečení, které zajistí, že zařízení nebude po ukončení provozu ohrožovat zdraví lidí a životní prostředí.

Žadatel dále připojí k žádosti vyjádření a závazná stanoviska dotčených orgánů.

- Závazné stanovisko krajské hygienické stanice z hlediska dopadů na zdraví lidí a hodnocení zdravotních rizik.
- Případné vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu posuzuje vystupující produkt z hlediska splnění požadavků na výrobky.
- Dále případně stavební dokumentaci apod.
- Žadatel vyplní kapacity pro dané zařízení ve formátech, uvedených v příloze č. 3 zákona o odpadech.
- V případě, že provozovatel zároveň žádá o povolení podle § 10 zákona o odpadech, musí žádost obsahovat rovněž údaje požadované v § 10 zákona o odpadech.

Obsah předložené žádosti nad rámec výše uvedených obecných požadavků (včetně podrobněji zahrnutých požadavků § 10 zákona o odpadech):

- Popis způsobu úpravy odpadu před vstupem do technologie: ruční třídění nebo optické třídění, vytřídění zájmových druhů plastů, magnetická separace kovů, další postupy, drcení apod.
- Popis všech vstupujících odpadů (např. jaké plasty bude technologie zpracovávat). Analýzy vstupů, veškeré analýzy zaručující kvalitu vstupů, analýzy na přítomnost POP's látek, kovů a dalších. Kam budou směřovat nevhodné vstupy např. plasty s obsahem retardérů hoření, UV stabilizátorů, lepidel, POP's látek atd.
- Popis technologie z hlediska hierarchie odpadového hospodářství. Jak jsou v zařízení preferovány způsoby nakládání na vyšších příčkách hierarchie.
- Popis, jaké látky budou vystupovat z technologie. Popis chemického složení výstupů.

- Popis dodržování kvality výstupů, zaručení jejich stálých vlastností. Provozní zajištění dodržování kvality výstupů. Četnost odběru vzorků, popis analýzy, kontrola kvality za běžného provozu zařízení.
- Popis používaných analytických metod při kontrole výstupů. Prováděné analýzy na obsah chlóru, kovů, POP's a dalších nežádoucích chemických látek.
- Doložení analýz chemického složení vystupujících látek. Jak jsou eliminovány nežádoucí chemické látky. Zastoupení příměsí (%).
- Doložení identifikace látek a zařazení dle nařízení REACH (složení, spektra) a vypořádání se s registrací dle nařízení REACH. Srovnání s tzv. primárními materiály.
- Splnění kvality výstupů z hlediska nebezpečnosti dle nařízení CLP, podmínek pro umístění na trh z hlediska nařízení REACH a nařízení POP's.
- Přesná identifikace těžké frakce. Zařazení dle nařízení REACH. Registrace nebo výjimka z registrace.
- Přesná identifikace lehké frakce. Zařazení dle nařízení REACH. Registrace nebo výjimka z registrace.
- Uvedení konkrétních odběratelů výstupů. Popis, co se s výstupy dále děje, kam směřují a jak budou zpracovány, jaké je konečné zpracování (recyklace nebo energetické využití) včetně určení hmotnostních toků a poměrů v jakém konečném nakládání budou výstupy zpracovány.
- Popis, zda dochází ke konečnému nakládání, využití, recyklaci přímo v dané technologii., Zda vystupují čisté monomery, či jiné čisté látky a zda tyto dosahují kvality primárních materiálů. Zda výstupy naplňují požadavky právních předpisů pro ukončení režimu odpadu.
- Doložení kvality a vlastností vystupujících látek, chemické analýzy, výsledky. Splnění kvality příslušných výrobních norem a předpisů.
- Jaká je uplatnitelnost výstupů na trhu. Popis, zda se jedná o odpady či výrobky. Popis veškerých jejich parametrů.
- Zařazení odpadů vystupujících z technologie dle vyhlášky č. 8/2021 Sb., o Katalogu odpadu, nejčastěji se jedná o odpady zařazené do podskupiny 19 01.
- Nakládání s plynnými výstupy, jaké předpokládané emise zařízení produkuje. Využití plyných produktů.
- Popis energetické a ekonomické bilance provozu zařízení. Jak je zajištěna provozuschopnost zařízení.

- Zajištění kontrol šarží, vedení dokumentace, nastavení managementu kvality systému, plnění příslušných norem, zajištění kvality výstupů, pravidelné audity procesů a technologie. Deklarace kvality výstupů v případě konce odpadu, tj. výstup neobsahuje nečistoty, nežádoucí látky a má požadované technické vlastnosti zejména na úrovni primárních materiálů. Frekvence monitorování a auditování.

V případě, že výstupem ze zařízení bude výrobek, který již nebude odpadem, musí být součástí žádosti o povolení provozu zařízení rovněž žádost o vydání povolení podle § 10 zákona o odpadech. V rámci této žádosti musí provozovatel zařízení prokázat, že výsledná věc:

- se běžně využívá ke konkrétnímu účelu, který bude popsán v žádosti žadatele,
- je věcí, pro kterou existuje trh nebo poptávka,
- splňuje technické požadavky pro konkrétní účely, pokud byly stanoveny jinými právními předpisy nebo technickými normami použitelnými na výrobky, a
- splňuje požadavky jiných právních předpisů a její využití nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí.

Zároveň v žádosti musí žadatel navrhnout podmínky, které krajský úřad zváží a následně překloupí do povolení, případně je adaptuje tak, aby byla zajištěna dostatečná ochrana životního prostředí a lidského zdraví a také kontrolovatelnost nastavených podmínek.

Provozovatel tak musí v žádosti v souladu s § 10 odst. 3 zákona o odpadech vymežit:

- a) odpad, který přestává být odpadem,
- b) konkrétní účel, pro který movitá věc přestává být odpadem,
- c) požadavky na odpad vstupující do procesu recyklace nebo jiného využití, ze kterých vznikne odpad, který přestává být odpadem,
- d) postup zpracování odpadu,
- e) kvalitativní kritéria, která musí odpad splnit, aby přestal být odpadem; tato kritéria musí být stanovena tak, aby zajistila, že movitá věc je využitelná ke konkrétnímu účelu, splňuje příslušné požadavky na výrobky a nedojde k ohrožení životního prostředí a zdraví lidí,
- f) způsob ověření splnění požadavků podle písmene e), včetně požadavků na vzorkování a zkoušení, a
- g) okamžik, kdy odpad přestane být odpadem.

Řada sledovaných kritérií zejména v podobě sledované kvality či obsahu škodlivin může být v zásadě stejná jako u výstupů, které nepřestanou být odpadem. Zde se může například lišit pouze limitní hodnota nastavená pro věci, které přestanou být odpadem. Zde je třeba vycházet z nařízení REACH a výrobních norem.

Provozovatel musí požádat o vyjádření Ministerstvo průmyslu a obchodu, zda se výsledná věc běžně využívá ke konkrétnímu účelu uvedenému v jeho žádosti, zda pro ni existuje trh nebo poptávka a zda splňuje pravidla pro uvádění výrobků na trh.

Žadatel musí Ministerstvu průmyslu a obchodu poskytnout veškeré podklady k zařízení, které musí předat rovněž krajskému úřadu. K žádosti podle § 10 zákona o odpadech vydává závazné stanovisko krajská hygienická stanice. Toto stanovisko může být součástí závazného stanoviska k žádosti o povolení provozu zařízení.

2.2.2 Požadavky na povolující úřad

Požadavky na povolující úřad v obecné rovině definuje zákon o odpadech, jeho prováděcí předpisy a také legislativa v oblasti správní činnosti. Tento úřad by měl u žádosti, která řeší povolení technologie spadající pod chemickou recyklaci, provést následující:

- Zhodnotí vstupy do zařízení. Kvalitu vstupů (viz výše část pro žadatele /provozovatele zařízení/).
- Zkontroluje dodržování hierarchie odpadového hospodářství. Kvalitní např. plastové odpady musí být dle zákona o odpadech a hierarchie nakládání s odpady směřovány k materiálovému využití, tj. do recyklace.
- Posoudí všechny předložené dokumenty k žádosti, body viz výše část pro žadatele (provozovatele).
- Zaměří se na doložení chemického složení, čistoty, příměsí a kvality vystupujících látek (analýzy, spektra atd.).
- Zkontroluje zařazení, čistotu a kvalitu výstupů. Zkontroluje registraci dle nařízení REACH, případně výjimky z registrace. Zkontroluje nebezpečné vlastnosti vstupů a výstupů, dodržení požadavků nařízení CLP a POP's.
- Zkontroluje následné zpracování a uplatnění výstupů. Posoudí kvalitu výstupů v případě konce odpadu, tj. zda výstup neobsahuje nečistoty, nežádoucí látky a má požadované technické vlastnosti na úrovni primárních materiálů.
- Posoudí konečné nakládání s výstupy.
- Zkontroluje správné zařazení odpadů podle Katalogu odpadů (jak vstupů, tak výstupů).
- Zkontroluje správné zařazení činnosti dle přílohy č. 2 zákona o odpadech a navrhne správné kódy nakládání s odpady dle skutečného nakládání v povoleném zařízení.
- Zkontroluje návrh kapacit zařízení dle přílohy č. 3 zákona o odpadech.
- Zkontroluje provozní řád, provozní deník zařízení.
- Zkontroluje závazné stanovisko krajské hygienické stanice.

- Zkontroluje další přiložené dokumenty.
- Vezme do úvahy vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu, pokud je přiloženo.
- Pokud v zařízení bude docházet k recyklaci a měla by zde vystupující věc přestat být odpadem, pak žadatel žádá o povolení podle § 10 zákona a musí splnit veškeré podmínky. Krajský úřad vydá povolení podle § 10 zákona o odpadech, tj. povolí, že v zařízení může docházet k recyklaci nebo jinému využití odpadu, kterým přestává být daný odpad odpadem a nastaví podmínky podle § 10 odst. 3 zákona o odpadech.
- Posoudí, co se děje s výstupy z technologie, kam směřují a jak budou zpracovány, jaké je konečné zpracování (recyklace nebo energetické využití). Posoudí, jak žadatel doložil určení hmotnostních toků a poměrů v jakém konečném nakládání budou výstupy zpracovány.
- Posoudí, zda v zařízení dochází jen k úpravě odpadů s výstupem nekvalitních látek (upravených odpadů), které jsou často dále směřovány do dalšího konečného zpracování.
- Posoudí, zda dochází ke konečnému nakládání, využití, recyklaci přímo v technologii, tedy zda vystupují čisté monomery, či jiné čisté látky a zda tyto dosahují vlastnosti na úrovni primárních materiálů a jejich zařazení je podloženo analýzami, splněním nařízení REACH a požadavků norem na výrobky (chemické látky). Zda výstupy naplňují požadavky právních předpisů pro ukončení režimu odpadu.
- Posoudí splnění veškerých podmínek uvedených § 9 odst. 2 a § 10 zákona o odpadech, které jsou základním zákonným předpokladem, aby odpad přestal být odpadem.
- Pokud zatím fyzicky neexistuje věc, pro kterou provozovatel zařízení žádá o povolení k ukončení odpadového režimu, je vhodné, aby krajský úřad vázal platnost povolení podle § 10 zákona o odpadech na podmínky, jako je např. stanovení termínu pro ověření některých vlastností výroku a jejich doložení krajskému úřadu. I v případě, kdy by krajský úřad neomezil platnost povolení podmínkami, výsledná věc nepřestane být odpadem, pokud neplní základní podmínky § 10 odst. 1 zákona o odpadech.
- Krajský úřad může požadovat doplnění informací, pokud v žádosti o povolení chybí. V tom případě přeruší řízení a stanoví lhůtu na doplnění.
- Vydá rozhodnutí o povolení provozu zařízení. Pokud zařízení neplní podmínky zákona o odpadech, pak žádost krajský úřad zamítne.

2.3 Ovzduší

Povolovací proces se zahajuje předložením žádosti na místně příslušný povolující úřad, ať už se jedná o žádost o závazné stanovisko k umístění či provedení stavby nebo žádost o povolení

provozu. Povolovací proces může probíhat paralelně s povolovacím procesem podle zákona o odpadech. V případě, že zařízení spadá do působnosti zákona o integrované prevenci, tak k samostatnému vydávání vymezených správních aktů podle zákona o ochraně ovzduší nedochází (viz příloha 1) a tento proces je absorbován integrovaným povolováním.

2.3.1 Požadavky na provozovatele

Zařazení stacionárního zdroje do kteréhokoliv kódu přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší znamená aplikaci veškerých povinností, které jsou dané skupině stacionárních zdrojů zákonem o ochraně ovzduší uloženy, zejména zjišťování úrovně znečišťování podle jeho § 6, disponování platným povolením provozu podle § 17 odst. 3 písm. a), vedení provozní evidence a souhrnné provozní evidence podle § 17 odst. 3 písm. c) a veškeré další povinnosti vyplývající zejména z § 17 zákona o ochraně ovzduší. Provoz těchto stacionárních zdrojů je povolován a regulován krajským úřadem a závazné stanovisko k jejich umístění nebo provedení stavby, jejíž jsou součástí, vydává rovněž krajský úřad. Kontrolou jejich provozu v souladu se zákonem o ochraně ovzduší, jeho prováděcími právními předpisy a povolením provozu je pověřena Česká inspekce životního prostředí.

Pokud se jedná o stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší, platí pro ně základní povinnosti podle § 17, zejména § 17 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně ovzduší, tj. provozovatel stacionárního zdroje je povinen uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem.

Dalším důležitým ustanovením zákona o ochraně ovzduší pro provozovatele je § 17 odst. 3 písm. d), podle kterého musí být znečišťující látky odváděny do ovzduší pouze definovaným výduchem nebo komínem. Výjimku může dát provozovateli v odůvodněných případech pouze krajský úřad v povolení provozu, a to podle stejného ustanovení.

2.3.2 Požadavky na povolující úřad

Obecný princip aplikace přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší je, že pokud lze danou činnost nebo technickou jednotku zařadit do některého z kódů, je takto zařazený stacionární zdroj považovaný za uvedený v příloze č. 2 ve smyslu zákona o ochraně ovzduší, a jedná se o tzv. „vyjmenovaný“ stacionární zdroj dle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší.

Podrobně je tento postup popsán v Metodickém pokynu odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků⁹.

Pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad stanoví legislativa v ochraně ovzduší, tedy zákon o ochraně ovzduší a emisní vyhláška, řadu povinností, které musí být splněny, příkladem dodržování specifických emisních limitů (příloha 4, část I emisní vyhlášky), dodržování technických podmínek provozu (příloha 4, část II emisní vyhlášky), provádění kontinuálního měření emisí pro vybrané znečišťující látky (příloha 4 část B bod 1.6 zákona o ochraně ovzduší).

Současně je podstatné při povolování těchto zdrojů neopomenout ustanovení § 12 odst. 4 písm. f), které stanoví, že součástí povolení provozu jsou i podmínky provozu pro související technologie, což v tomto případě budou různé skladovací kapacity, manipulace s odpady a materiály apod. Také tyto technologické uzly mohou být zdrojem zápachu.

Dalším důležitým ustanovením zákona o ochraně ovzduší je § 17 odst. 3 písm. d), podle kterého musí být znečišťující látky odváděny do ovzduší pouze definovaným výduchem nebo komínem. Výjimku může dát provozovateli v odůvodněných případech pouze krajský úřad v povolení provozu, a to podle stejného ustanovení.

2.4 Integrovaná prevence

Povolovací proces se zahajuje předložením žádosti na místně příslušný povolující úřad. V případě, že zařízení spadá do působnosti zákona o integrované prevenci, tak k samostatnému povolování podle zákona o ochraně ovzduší nebo zákona o odpadech (u vymezených správních aktů – viz příloha 1) nedochází a tento proces je absorbován integrovaným povolováním.

2.4.1 Požadavky na provozovatele

Pojem integrované povolení je definován v § 2 písm. g) zákona o integrované prevenci. Integrované povolení je rozhodnutí, kterým se stanoví podmínky k provozu zařízení, které se vydává namísto rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů vydávaných podle zvláštních právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, veřejného zdraví a v oblasti

⁹ Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků osobou autorizovanou podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 13 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mzp.cz/cz/autorizace>

zemědělství. Správní akty, které se nevydají postupem dle tzv. složkových právních předpisů v případě, že je postupováno dle zákona o integrované prevenci, jsou uváděny ve společných ustanoveních těchto složkových zákonů. Pravidelně aktualizovaný seznam nahrazovaných složkových aktů je dostupný na stránkách Ministerstva životního prostředí¹⁰.

Zákon o integrované prevenci formuluje v § 3 formální požadavky na charakter žádosti. Umožňuje žádost podávat (a tedy i připravovat) buď čistě v elektronické podobě, nebo zároveň v elektronické a listinné podobě. Připouští ve druhém případě také možnost, že je část žádosti pouze listinná, a to v případech, že je to vhodné z technických a ekonomických důvodů (například u mapových, obrazových nebo grafických podkladů).

Věcný obsah žádosti pak vymezuje § 4 zákona o integrované prevenci, respektive v podrobné podobě a s komentáři příloha č. 1 vyhlášky č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci. V návaznosti na charakter provozu a/nebo požadavky na emisní limity musí být součástí žádosti jako přílohy základní zpráva podle přílohy č. 2 uvedené vyhlášky, obsahující podrobné kvantifikované informace o stavu půdy a podzemních vod, a odborné posouzení podle přílohy č. 3 uvedené vyhlášky, pokud provozovatel usiluje o emisní limity nad rámec rozsahu, vymezeného v závěrech o BAT (postup podle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci - tzv. výjimka z BAT).

Při přípravě žádosti je velmi důležitý aspekt tzv. správní integrace. Integrované povolení podle zákona o integrované prevenci nahrazuje širokou paletu správních aktů v ochraně životního prostředí. Navíc některé související akty povolování předcházejí. Z těchto důvodů by měla být všechna relevantní rozhodnutí, stanoviska apod. (včetně podkladů) součástí žádosti. Některé části žádosti o integrované povolení lze plně nahradit odkazem na tento typ příloh (§ 4 odst. 1 písm. n) zákona o integrované prevenci). Když je nahrazován správní akt s jednoznačně taxativně vymezenými podklady pro rozhodnutí, tak musí být takto určený podklad vždy součástí žádosti.

Požadavky na žádost v oblasti nejlepších dostupných technik (BAT) definuje § 4 odst. 1 zákona o integrované prevenci. Konkrétně se jedná o porovnání stávajícího nebo uvažovaného zařízení s BAT a návrh závazných podmínek provozu zařízení a jeho zdůvodnění (§ 13), včetně vyhodnocení souladu návrhu se závěry o BAT, případně i včetně odborného posouzení (pokud je aplikován § 14 odst. 5 – tzv. výjimka z BAT). Blíže je tato část definována v žádosti a u dílčích

¹⁰ Seznam správních aktů nahrazovaných integrovaným povolením. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2021. 7 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

<https://ippc.mzp.cz/ippc/ippc.nsf/b8b42dbc0c8637bac125773c0021a91e/d5198edfd4bbfba1c12586e00041034a?OpenDocument>

emisí – viz příloha č. 1 vyhlášky č. 288/2013 Sb. V této části se hodnotí výběr konkrétních technik nebo technologií, tj. zjišťuje se, zda jsou zvolené techniky považovány za BAT. Hodnotí se všechny části zařízení, nikoliv jen činnost, která odpovídá příloze č. 1 zákona o integrované prevenci. Velmi důležité je uvedení zdroje informací o BAT, který je použit pro hodnocení v rámci žádosti. K hodnocení aplikace BAT se primárně použijí referenční dokumenty o BAT (BREF), teprve když není možné využít k hodnocení informace z BREF (např. průmyslová činnost nebo konkrétní technologie nebo technika není v BREF zahrnuta), využijí se další zdroje informací o BAT nebo se BAT stanovuje ve spolupráci s provozovatelem.

V BREF se metody chemické recyklace¹¹ týkají zejména recyklace odpadů a odpadních olejů¹².

Za hlavní metody chemické recyklace uvedenými v referenčních dokumentech lze považovat:

- opětovná rafinace odpadního oleje, tj. zpracování prováděné u odpadního oleje za účelem jeho přeměny na původní /základový olej¹³,
- fyzikálně-chemická úprava odpadu¹⁴ s výhřevností (nízkoteplotní rozklad, pyrolýza¹⁵, depolymerace¹⁶, zplyňování¹⁷).

Dalšími recyklačními metodami, týkajícími se zejména čištění odpadních vod obsahující zbytky rozpouštědel, mohou být:

- regenerace, tj. zpracování a procesy, které mají zajistit opětovnou vhodnost zpracovávaných materiálů (např. opětovné použití aktivního uhlí) nebo materiálů (např. použitého rozpouštědla) k podobnému využití,
- separace olejů z vody chemickými látkami, které rozrušují emulze (soli kovů, minerální soli, adsorbenty a organické polymery),

¹¹ Pojem recyklace, který je používán v referenčních dokumentech je definován v čl. 3 bodě 17 směrnice 2008/98/ES, tj. „recyklací“ je jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál.

¹² Referenční dokument pro zpracování odpadů 2018 (BREF WT) Referenční dokument pro spalování odpadů 2019 (BREF WI), Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách ve výrobě polymerů 2006 (BREF POL) Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (BAT) pro rafinaci minerálních olejů a plynů (BREF REF)

¹³ BREF REF, kapitola 4.25.4; BREF WT kapitoly 5.2.1, 5.3.2, 5.4.1 a 5.5.1

¹⁴ BREF WT, kapitoly 5.8.3, 5.8.4, 5.8.5 a 5.8.6

¹⁵ BREF WI, str. 1

¹⁶ BREF POL, depolymerace – získávání vstupních monomerů

¹⁷ BREF WI str. 2

- recyklace olejů kontaminovaných s obsahem PCB speciálními technikami (dechlorování kovovými alkáliemi, hydrogenace POP's¹⁸),
- dechlorace, hydrogenace, solvatované elektronové procesy apod.

Vhodné odpady pro chemickou recyklaci:

- Odpadní olej – definovaný jako jakékoli minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně určeny, zejména použité oleje pro spalovací motory a oleje do převodovek a také minerální mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje¹⁹. Jsou klasifikovány jako nebezpečný odpad a jsou sbírány odděleně, aby mohly být bezpečně zpracovány. Odpadní olej znečištěný více než 50 ppm PCB není do této kategorie zahrnut, protože podle právních předpisů EU se s nimi zachází odlišně. Existují dva typy odpadního oleje (WO), jeden související s odpadními mazivy, který by se neměl míchat s žádným jiným tokem odpadu a v současné době je využíván regeneračními procesy²⁰ a druhý tok související s palivy a směsmi paliv aktuálně využívaný k použití jako palivo²¹.
- Odpadní plasty²² – zejména organické polymery s různým složením. Typickými polymery jsou polystyren (PS), polyethylen tereftalát (PET), polypropylen (PP), polyurethan (PUR), polyakrylonitril-butadien-styren (ABS), polykarbonát (PC), polyamidy (PA), polybutylen tereftalát (PBT), polyethylen (PE), polyvinylchlorid (PVC) atd.

V příslušných referenčních dokumentech jsou uvedeny techniky recyklace²³, které je třeba vzít v úvahu při stanovení BAT pro činnosti zabývající se chemickou recyklací.

Nad rámec výše uvedeného je dalším zdrojem informací dokument zpracovaný na národní úrovni – Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF: Pyrolýza, výroba bioplynu²⁴.

¹⁸ BREF WT, tab. 5.95

¹⁹ BREF WT, str. 10, definice olejů dle směrnice 2008/98/ES

²⁰ BREF WT, Oddíl 5.2

²¹ BREF WT, Oddíl 5.3.2.4

²² BREF WT, kapitola 1.2.11 a 1.2.11.1

²³ Např. BREF WT, kapitola 5.8.1.3

²⁴ Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF: Pyrolýza, výroba bioplynu. Praha: Ministerstvo životního prostředí / Státní fond životního prostředí České

Jako další příklady chemických recyklací lze uvést následující:

- Recyklace²⁵ zbytkových sodných chemikálií z tuhých zbytků z čištění spalin vnikajících při spalování odpadů (FGT) realizuje oddělení rozpustných a nerozpustných částí odpadu FGT, tuhnutí nerozpustného podílu a čištění a opětovné použití rozpustného podílu (složeného z anorganických solí) v některých průmyslových odvětvích. Cílem tohoto procesu je recyklovat ve vodě rozpustnou frakci zbytků FGT na bázi sodíku za vzniku čištěné solanky rozpuštěním solí a čištěním výsledné solanky, oddělením nerozpustných látek a přidáním specifických přísad a chemických zpracování. Vyčištěná solanka, která je výsledkem procesu recyklace, je produktem registrovaným podle nařízení REACH.
- Pro zpracování odpadního azbestu²⁶ je uvedena technologie termochemické přeměny, která kombinuje chemickou úpravu a teplo za účelem remineralizace azbestu a jiných silikátových materiálů. Dochází k přeměně azbestových materiálů na inertní recyklovatelný materiál, který není nebezpečný.

2.4.2 Požadavky na povolující úřad

Povolování zařízení na chemickou recyklaci nemá v zákoně o integrované prevenci žádné specificky definované požadavky nad rámce běžných postupů. Nicméně s ohledem na komplexnost problematiky a variabilitu možných technických řešení lze doporučit vždy využívat odborné podpory výkonu státní správy podle § 5 zákona o integrované prevenci a/nebo odborně způsobilou osobu podle § 6 téhož zákona.

2. 5. Prevence závažných havárií

Základní principy v oblasti prevence závažných havárií se zaměřují na minimalizaci rizik a následků možných nebezpečných situací, které by mohly ohrozit životy a zdraví lidí a zvířat, životní prostředí a majetek. Tato prevence se týká vymezených objektů, kde mohou nastat havárie s potenciálem způsobit vážné následky. Podrobný postup je dostupný v již vydaném

republiky. 2015. 30 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

https://www.mzp.cz/cz/techniky_u_stacionarnich_zdroju_vystup_projektu

²⁵ BREF WT, kapitoly 5.5.1.4 a 5.5.1.4.1

²⁶ BREF WT, kapitola 5.8.4.

metodickém dokumentu, který řeší postup při zařazování objektů do působnosti legislativy v oblasti prevence závažných havárií²⁷.

3 DALŠÍ POŽADAVKY

3.1 Chemické látky

Platnou právní úpravu v oblasti uvádění chemických látek a směsí na trh představuje nařízení REACH, nařízení CLP a nařízení o POP's. V České republice zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

V rámci šíře recyklačních procesů je nutno rozlišovat fyzikální proměnu materiálů (zpracování probíhá bez chemické reakce), například: mechanické oddělení, tavení, tvarování, destilace apod. a zpětné získávání.

U chemické úpravy (probíhají chemické reakce, vč. úpravy pH) je nutno rozlišovat mezi výrobou (syntézním postupem je vyráběna nová látka/směs látek) a zpětným získáváním látek.

Příklady syntézních postupů:

- tepelný rozklad – pyrolýza. Pyrolýzou je míněn termický rozklad organických materiálů za nepřístupu médií obsahujících kyslík. Podstatou pyrolýzy je ohřev materiálu nad mez termické stability přítomných organických sloučenin, což vede k jejich štěpení až na stálé nízkomolekulární produkty a tuhý zbytek.
- depolymerace – rozpouštění v rozpouštědlech, materiál se rozpouští v kapalné lázni s cílem získat oligomery a monomery. Lázeň může být tvořena jednou kapalinou nebo směsí kapalin, plynů. Proces probíhá při teplotě, tlaku a/nebo působením katalyzátorů.

Zpětně získaná látka, směs nebo předmět musí být v souladu s nařízením REACH. Výstup chemické úpravy (recyklace), který nesplní podmínky pro chemické látky/směsi, zůstává nadále odpadem. Je ovšem nutné si uvědomit, že skutečnost, že je látka registrována podle nařízení REACH, automaticky neznamená, že přestala být odpadem.

Právní subjekt provádějící zpětné získávání by si měl ověřit, zda je možné na zpětně získanou látku uplatnit výjimku z registrace dle čl. 2 odst. 7 písm. d) nařízení REACH. Pro posouzení shodnosti/totožnosti látky zpětně získávané s látkou již registrovanou se právnímu subjektu

²⁷ Metodický pokyn pro zařazení objektu podle zákona č. 224/2015 Sb.: Posouzení objektu s vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a plnění obecných povinností právnických nebo podnikajících fyzických osob, včetně způsobu zařazení objektu do skupiny A nebo B a zpracování návrhu zařazení podle zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2016. 21 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/metodicke_pokyny_odboru_enviro_rizik

provádějícímu zpětné získání v případě nejasností doporučuje obrátit se na žadatele o registraci zpětně získávané látky, aby získal tzv. Substance Identification Profile (SIP) použitý v rámci společného předložení registrační dokumentace. Pokud metody v SIP uvedeny nejsou, je doporučeno použít metody uvedené v příloze VI oddíl 2 nařízení REACH nebo jiné vhodné metody chemické analýzy pro prokázání kvalitativní a kvantitativní shody.

Na zpětně získané látky samotné a látky ve směsi se vztahují povinnosti klasifikace a označování v souladu s nařízením CLP. Pro zpětně získané látky nebo směsi je rovněž třeba vypracovat bezpečnostní list v souladu s čl. 31 nařízení REACH.

Registrace látek v předmětech je nutná pouze tehdy, pokud se předpokládá jejich uvolňování za určitých podmínek, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 1 nařízení REACH.

Další důležitou otázkou je povinnost autorizace (povolení). Proces povolování se podle nařízení REACH vztahuje na látky uvedené v příloze XIV tohoto nařízení – seznam látek podléhajících povolení. Na zpětně získané látky se nevztahuje výjimka z povolování a omezování podle nařízení REACH. Použití zpětně získaných látek proto podléhá požadavku na povolení, pokud není použití látky výslovně vyňato jinak.

Pokud výsledná věc splňuje definici „předmětu“ podle čl. 3 odst. 3 nařízení REACH, výrobce předmětu by měl plnit některé požadavky z nařízení REACH:

- a) předkládat v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení REACH oznámení agentuře ECHA o obsahu SVHC látek (látek, které vzbuzují mimořádné obavy) ($\geq 0,1$ % hm.) v jeho předmětu;
- b) v souladu s článkem 33 nařízení REACH poskytnout příjemci předmětu informace umožňující bezpečné použití předmětu, včetně alespoň názvu látky a dále na žádost spotřebitele poskytnout spotřebiteli do 45 dní dostatek informací umožňujících bezpečné použití předmětu, včetně alespoň názvu látky;
- c) splnit povinnost oznámení do databáze SCIP v souladu s § 22 odst. 7 zákona č. 350/2011 Sb., o chemických látkách;
- d) plnit požadavky přílohy XVII nařízení REACH.

V materiálu pro uvažovanou recyklaci – „vstup“ mohou být obsaženy látky vzbuzující mimořádné obavy (SVHC) podle nařízení REACH. Jedná se o látky, které splňují jedno nebo více kritérií uvedených v článku 57 nařízení REACH a jsou zařazeny na seznam látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV nařízení REACH, (tj. do seznamu látek podléhajících povolení) – dále jen „Kandidátský seznam“. Kandidátský seznam je k dispozici na webových stránkách agentury ECHA a je pravidelně doplňován o další látky vzbuzující mimořádné obavy.

V recyklačním procesu je třeba rovněž vzít v úvahu přidávaná aditiva a barviva a posoudit, zda tyto látky jsou či nejsou uvedeny v Kandidátském seznamu nebo v příloze XIV a XVII nařízení REACH.

Porovnání látek obsažených v materiálu k recyklaci s látkami zahrnutými na Kandidátský seznam musí být vždy prováděno případ od případu dle zpracovávaného materiálu a jeho původu. Pokud je obecně známé, že se v původním materiálu vyrobeném z konkrétních surovin běžně používá nebo používal určitý druh změkčovadla/plnidla/barviva, kovů či jiného aditiva, je pravděpodobné, že bude přítomno ve zpracovávaném materiálu. Při posuzování lze také využít znalost daného odvětví nebo fyzikálně-chemické vlastnosti materiálu (např. pokud je zřejmé, že se v daném skupenství konkrétní látka nemůže vyskytovat):

- získat informace o možných rozmezech koncentrací u látek z Kandidátského seznamu;
- zaměřit se na komunikaci v rámci dodavatelského řetězce a/nebo na chemickou analýzu.

Společnosti jsou odpovědné za shromáždění informací o vlastnostech a použití látek, které vyrábějí nebo dovážejí v množství jedna tuna nebo větším za rok. Rovněž musí posoudit nebezpečnost a potenciální rizika, která látka představuje.

Tyto informace se sdělují agentuře ECHA prostřednictvím registrační dokumentace obsahující požadované informace a v případě látek registrovaných v hmotnosti 10 tun nebo více za rok se vypracuje i zpráva o chemické bezpečnosti s posouzením rizik, která může použití látky představovat, a jak by se měla tato rizika kontrolovat. Registrace se týká látek samotných, látek ve směsích a určitých případech látek v předmětech.

Podle nařízení REACH se neregistrují látky vyráběné nebo dovážené v množstvích menších než jedna tuna za rok.

S cílem dále podporovat inovace jsou z povolování a omezování vyňaty rovněž látky používané při vědeckém výzkumu a vývoji v množstvích nepřesahujících jednu tunu za rok²⁸. Z povinnosti registrace mohou být na dobu až pěti let vyňaty také látky v množstvích jedna tuna za rok nebo větších, které jsou používány při výzkumu a vývoji zaměřeném na výrobky a postupy (PPORD), výjimku je možné prodloužit. Pro využití této výjimky je nutné předložit agentuře ECHA oznámení PPORD. Jestliže látka používaná při výzkumu a vývoji zaměřeném na výrobky a postupy podléhá omezení nebo povolení, způsob, jak je třeba požádat o výjimku pro PPORD, určí příslušná rozhodnutí, která rovněž vymezí maximální množství látky, pro něž lze výjimku pro PPORD využít.

²⁸ platí obecně pro všechny látky kromě stanovených výjimek

Ministerstvo průmyslu a obchodu vydalo metodický návod pro recyklaci plastů, kde se mimo jiné podrobně věnuje praktickým aspektům aplikace nařízení REACH při ukončování režimu odpadu u odpadních plastů, což může potenciálně zahrnovat i chemickou recyklaci²⁹.

3.2 Ostatní předpisy v oblasti ochrany životního prostředí

Do působnosti regulace v gesci odboru energetiky a ochrany klimatu, tj. zákona č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, by chemická recyklace spadala pouze v tom případě, že by tato činnost překračovala některý z prahů uvedených v příloze č. 1 k zákonu, tj. především, pokud by k zahřívání odpadu za účelem chemické recyklace bylo využíváno spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW jiných než zařízeních pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu. V takovém případě by se na provozovatele zařízení vztahovaly příslušné povinnosti podle tohoto zákona.

Každý záměr by měl projít zhodnocením, zda spadá či nespadá také do působnosti zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených nebezpečnými látkami a směsmi, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem je formulace bodu 12 přílohy č. 1 uvedeného zákona, kde se říká „Nebezpečné látky, na které se nevztahuje nařízení (ES) č. 1272/2008, ale přesto jsou nebo by mohly být v objektu přítomny a mají nebo by mohly mít za podmínek existujících v objektu rovnocenné vlastnosti z hlediska potenciálu závažné havárie, včetně odpadu, budou dočasně zařazeny do nevhodnější kategorie nebo přiřazeny k nevhodnější jmenovitě uvedené kategorii nebo nebezpečné látce spadající do oblasti působnosti tohoto zákona.“.

Z hlediska vodního zákona (zákon č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů) je na recyklované odpady nutno pohlížet jako na závadné látky, které by pro další použití neměly obsahovat zvlášť nebezpečné nebo nebezpečné závadné látky (zejména ropné látky, těžké kovy a metaloidy). Při zacházení se závadnými látkami nesmí dojít k jejich vniku do povrchových nebo podzemních vod, resp. ohrožení jejich prostředí.

²⁹ Recyklace plastů: Metodický návod pro předkládání žádostí o vyjádření MPO podle § 10 odst. 5 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech. Verze: 1.1. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu. Listopad 2022. 27 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/cz/prumysl/prumysl-a-zivotni-prostredi/vyjadreni-mpo-dle-zakona-o-odpadech/metodicky-navod-pro-predkladani-zadosti-o-vyjadreni-mpo-podle-ss10-odst--5-zakona-c--541-2020-sb---recyklace-plastu-aktualizace-12-2022--270775/>

Podrobnosti k nakládání se závadnými látkami stanovuje § 39 vodního zákona a prováděcí, tzv. havarijní vyhláška č. 450/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů (např. preventivní opatření, povinnost zpracování havarijního plánu, provádění zkoušek těsnosti).

Podle § 39 odst. 7 vodního zákona může vodoprávní úřad při použití závadných látek povolit výjimku a stanovit podmínky pro jejich použití (nesmí jít o ropné látky). Toto ustanovení určuje možnosti používání závadných látek (např. úprava a udržování koryta vodního toku, krmení ryb, zdravotní důvody, srážení anorganických živin přímo ve vodním toku, schválené sanační technologie

Schválil: Mgr. David Surý
 vrchní ředitel sekce ochrany životního prostředí

Literatura

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách (přepracované znění)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic

Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech

Zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií)

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

Zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)

Vyhláška č. 8/2021 Sb., o Katalogu odpadů a posuzování vlastností odpadů (Katalog odpadů)

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci

Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

Vyhláška č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků

Recyklace plastů: Metodický návod pro předkládání žádostí o vyjádření MPO podle § 10 odst. 5 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech. Verze: 1.1. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu. Listopad 2022. 27 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/cz/prumysl/prumysl-a-zivotni-prostredi/vyjadreni-mpo-dle-zakona-o-odpadech/metodicky-navod-pro-predkladani-zadosti-o-vyjadreni-mpo-podle-ss10-odst--5-zakona-c--541-2020-sb---recyklace-plastu-aktualizace-12-2022--270775/>

Minimální požadavky na emisní limity dle úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami pro spalování odpadu. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 11. března 2022. 30 stran. [cit. 6.11.2023]. Dostupné z: <https://ippc.mzp.cz/ippc/ippc.nsf/b8b42dbc0c8637bac125773c0021a91e/1c95f36ae6fa7516c1258802004494eb?OpenDocument>

Seznam správních aktů nahrazovaných integrovaným povolením. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2021. 7 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

<https://ippc.mzp.cz/ippc/ippc.nsf/b8b42dbc0c8637bac125773c0021a91e/d5198edfd4bbfba1c12586e00041034a?OpenDocument>

Metodický výklad vybraných bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí a souvisejících ustanovení. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2018. 74 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

https://portal.cenia.cz/eiasea/dokumenty/eia_metodicka_doporuceni?lang=cs

Metodický výklad bodů 53-56 přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů po nabytí účinnosti zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2021. 7 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

https://portal.cenia.cz/eiasea/dokumenty/eia_metodicka_doporuceni?lang=cs

Metodický pokyn pro zařazení objektu podle zákona č. 224/2015 Sb.: Posouzení objektu s vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a plnění obecných povinností právnických nebo podnikajících fyzických osob, včetně způsobu zařazení objektu do skupiny A nebo B a zpracování návrhu zařazení podle zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 2016. 21 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: https://www.mzp.cz/cz/metodicke_pokyny_odboru_enviro_rizik

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků osobou autorizovanou podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Praha: Ministerstvo životního prostředí. 13 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mzp.cz/cz/autorizace>

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF: Pyrolýza, výroba bioplynu. Praha: Ministerstvo životního prostředí / Státní fond životního prostředí České republiky. 2015. 30 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

https://www.mzp.cz/cz/techniky_u_stacionarnich_zdroju_vystup_projektu

Nejlepší dostupné techniky (BAT): Referenční dokument pro spalování odpadů. 2019. Sevilla: Evropská komise. 741 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/cz/prumysl/ippc-integrovana-prevence-a-omezovani-znecisteni/referencni-dokumenty-bref/referencni-dokumenty-o-nejlepsich-dostupnych-technikach-bref--143226/>

Nejlepší dostupné techniky (BAT): Referenční dokument pro zpracování odpadů. 2018. Sevilla: Evropská komise. 847 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/cz/prumysl/ippc-integrovana-prevence-a-omezovani-znecisteni/referencni-dokumenty-bref/referencni-dokumenty-o-nejlepsich-dostupnych-technikach-bref--143226/>

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (BAT) pro rafinaci minerálních olejů a plynů. 2015. Sevilla: Evropská komise. 814 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/cz/prumysl/ippc-integrovana-prevence-a-omezovani-znecisteni/referencni-dokumenty-bref/referencni-dokumenty-o-nejlepsich-dostupnych-technikach-bref--143226/>

Integrovaná prevence a omezování znečištění (IPPC): Pracovní verze dokumentu o nejlepších dostupných technikách ve výrobě polymerů, Konečný návrh. 2006. Sevilla: Evropská komise. 327 stran. [cit. 13.7.2023]. Dostupné z: <https://www.mpo.cz/cz/prumysl/ippc-integrovana-prevence-a-omezovani-znecisteni/referencni-dokumenty-bref/referencni-dokumenty-o-nejlepsich-dostupnych-technikach-bref--143226/>

Evaluation distances for effective air quality and noise management. Adelaide: Environment Protection Authority. 49 stran [cit. 13.7.2023]. Dostupné z:

https://www.epa.sa.gov.au/files/15485_eval_distances_2023.pdf

PŘÍLOHA 1 – VÝČET ŽÁDOSTÍ A SPRÁVNÍCH AKTŮ DOTČENÝCH TOUTO METODIKOU

Žádost / správní akt	Relevantní subjekt	Strana	Nahrazen integrovaným povolením
Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů			
Žádost o vyjádření dle § 23 odst. 3 a 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí	KÚ/MŽP	13-14	-
Vyjádření dle § 23 odst. 3 a 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, zda záměr podléhá / nepodléhá posuzování v souladu s § 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí	KÚ/MŽP	15	ne
Žádost o předběžné projednání oznámení / dokumentace dle § 15 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí	KÚ/MŽP	15	-
Oznámení záměru dle § 6 a přílohy č. 3 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí	KÚ/MŽP	15	-
Závěr zjišťovacího řízení dle § 7 odst. 5 a 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí	KÚ/MŽP	14	ne
Dokumentace EIA dle § 8 a přílohy č. 4 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí	KÚ/MŽP	14	-
Závazné stanovisko EIA dle § 9a a přílohy č. 6 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí	KÚ/MŽP	16	ne
Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů			
Žádost o povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady dle § 21 odst. 1 a přílohy č. 3 k zákonu o odpadech	KÚ	18	-
Povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady dle § 21 odst. 2 a přílohy č. 3 k zákonu o odpadech	KÚ	18	ano
Žádost o povolení provozu zařízení k využití odpadu dle § 10 zákona o odpadech	KÚ	21	-
Povolení provozu zařízení k využití odpadu dle § 10 zákona o odpadech	KÚ	21	ano
Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů			

Žádost o závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší	KÚ	23	-
Závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší	KÚ	23	ano
Žádost o povolení provozu stacionárního zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) a přílohy č. 7 k zákonu o ochraně ovzduší	KÚ	23	-
Povolení provozu stacionárního zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší	KÚ	23	ano
Vedení provozní evidence a souhrnné provozní evidence dle § 17 odst. 3 písm. c) zákona o ochraně ovzduší	Provozovatel	24	-
Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů			
Žádost o vydání integrovaného povolení dle § 3 a 4 zákona o integrované prevenci a § 2 vyhlášky č. 288/2013 Sb.	KÚ	25	-
Rozhodnutí o žádosti dle § 13 zákona o integrované prevenci	KÚ	26	-
Vyjádření odborně způsobilé osoby dle § 11 zákona o integrované prevenci	Odborně způsobilá osoba	29	-
Nařízení (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (REACH)			
Žádost o povolení (Substance Identification Profile) dle přílohy VI oddílu 2 nařízení REACH		30	-
Bezpečnostní listy dle článku 31 a přílohy II k nařízení REACH		31	-
Autorizace		31	-
Žádost o registrační dokumentace dle přílohy VII nařízení REACH		32	-

PŘÍLOHA 2 – INFORMATIVNÍ SCHÉMA K CHEMICKÉ RECYKLACI

